

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 33. Guntharius Summo Pontifici refractarius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](#)

Sæculum IX. Hagano quoque Episcopus Bergomen-
A. C. 864. sis depositus, quem Auctorem Libell
Anast. ibid. Concilio Romano ab Archiepiscopis Tro-
 virensi & Coloniensi oblati esse dice-
 bant. Item Joannes Archiepiscopus Ra-
 vennas, qui violata juramenti fide cum
 fratre suo Gregorio contra Sacrae Sedis
 auctoritatem & contra ipsum Pontificem
 conjuraverat. Sed hi Episcopi hujus
 Concilii Decretis non parentes actibus
 Episcopalis potestatis fungi non cessarunt.

§. XXXIII.
*Guntharius Summo Pontifici refrac-
 tarius.*

Ann. Met. Sed nec Theutgaudus, nec Guntharius
865. Bertin. imperata fecerunt. Quippe ad Im-
864. peratorem Ludovicum, qui tunc tempo-
 ris Beneventi versabatur, profecti quero-
 las audacter moverunt; se contra fa-
 fuisse depositos. Injuriam quoque Im-
 peratori inferri, quod pessime habitu sue-
 rint Regis fratris ejus Legati, quos ipse
 deduci jussisset, & qui tanto freti præ-
 dio Romanam ivissent. Hanc Archiepisco-
 pis factam contumeliam toti Ecclesiæ de-
 decori esse, atque rem inauditam, Me-
 tropolitanum sine consensu Principis, &
 aliis Metropolitanis non præsentibus, e-
 gradu suo dejici. (*) Multis præterea

con-

(*) Dissimulant, anno superiore Photium in
 Concilio Romano depositum.

conviciis in Pontificem effusis, animum Sæculum IX.
Imperatoris usque adeo accenderunt, ut A. C. 864.
ira fervens cum Imperatrice uxore &
duobus Archiepiscopis Romam conten-
deret, Papam contumeliose habiturus,
nisi ambos restitueret.

Tunc vero Guntharius, is quippe ce-
teris seditionis auctor fuit, misso ad Fra-
tres suos in Regno Lotharii Episcopos li-
bello, in quo Theutgaudum simul loquen-
tem inducit, summatim scripsit: *Roga-*
mus vos, Fratres Charissimi! ut pro no- Ann. Bert.
bis oretis, & rumore invidioso, qui in & Fuld.
vulgus spargitur, non turbemini. Quam-
vis enim Dominus Nicolaus, quem Papam
appellant, qui se ipsum numero Apostolo-
rum inserit, & toti Mundo Imperatorem
sese obtrudit, instigatione clientum suo-
rum nos damnaverit, ita tamen ejus insa-
niæ nos opposuimus, ut eum amara admo-
dum facti sui pœnitentia subierit. Ad-
junctos epistolæ articulos vobis mittimus,
ut cognoscatis, quas contra eum conque-
rendi causas habeamus. Regem nostrum
sæpe invisite, sermonibus & epistolis va-
cillantem confirmate, & quotquot potestis
amicos, imprimis vero Regem Ludovicum
conciliate. Fidem, qua ei obstringimur,
inviolabilem servemus. Epistolam in hoc
libello sequitur Oratio invectiva in Sum-
num Pontificem in sex partes divisa, cu-
jus hæc fermæ verba sunt:

H 3

Audi,

Sæculum IX.

A. C. 864

*Audi, Domne Papa Nicolae! missi
Fratribus nostris, venimus ad te consu-
lendum de rebus, quas inter nos definier-
mus, ostendimus tibi in pagina quorum
auctoritatem secuti fuerimus, & argumen-
ta, quæ nos moverint, sententiam tuam
exquisituri, humiliter rogavimus, ut nos
doceres, parati morem gerere, si meliora
demonstrares. Postquam vero per trium
septimanarum spatium responsum expe-
ctavimus, nullum dedisti fixum, sed qua-
dam die ad nos publice dixisti; quod, se-
cundum ea, quæ in Libello essent exposita,
excusari posse videremur. Tandem in
conspectum tuum venire jussi sumus, &
cum rem bujusmodi ne suspicari quidem
liceret, clauduntur portæ, Clericorum
Laicorumque turba incondita obruimur.
Tunc vero sine Concilio, sine examine Co-
nico, sine Actore, sine testibus, nec ratio-
ne, nec auctoritate convictos, nec confessos,
aliis Metropolitanis & Episcopis nostris
Suffraganeis absentibus, pro tua libidine &
tyrannide damnare præsumisti. Sed Sen-
tentiam tuam, quam abominamur, a cha-
ritate patris (*) fratrisque alienam sper-
nimus,*

*Guntharii
Coloniensis
furore.*

e. 3.

e. 4.

(*) Etsi Guntharius dolore & furore amens
hæc scriperit, nihilominus ex ipsius verbis Ro-
mani Pontificis Auctoritas in universam Ecclesiam
probatur. Cur enim Archiepiscopi Franciæ, quod inter

Spernimus, tanquam injuriam insignem. Sæculum IX.
Te ipsum, quod cum excommunicatis com- A. C. 86.
munices, a nostra communione rejicimus,
contenti communione totius Ecclesiæ & so-
cietate Fratrum nostrorum, quos con-
temnis, ob superbiam tuam & arrogan-
tiam ipsorum communione indignus. Tu
te ore condemnas, cum omnibus anathema
dicis, quicunque Apostolica præcepta non
servaverint, quæ tu omnium primus violas,
qui Leges Divinas Sacrosque Canones de-
struis, Pontificum Antecessorum tuorum
vestigia non sequens. Itaque non in gra-
tiam nostri privatim, sed totius Ordinis
Episcopalis, quem opprimere conaris, Ju-
dicii nostri Summam exponimus. Leges
Divinæ & Canonicae, quibus etiam Leges
bujus Sæculi consentiunt, satis demon-
strant, non licere virginem ingenuam &
nolentem cuiquam concubinam tradere,
sed si viro consentientibus parentibus fide
& affectu conjugali juncta fuerit, uxorem
non pellicem esse cœstimandam.

Hic ei sermo est de Waldrada,
quam, Theutberga priorem, legitimo
H 4 matri-

inter ipsos definitum fuerat, a Romano Pontifice
confirmari petunt? cur hic Guntharius præter
fraternum etiam patris affectum requirit, cum
omnes alii in tota Ecclesia Episcopi fratres se
compellarent, nisi in Romano Pontifice omnium
ceterorum patrem agnosceret.

Sæculum IX. matrimonio Lothario copulatam affir.
A. C. 864. mabat.

Cum nunciatum suisset Papæ, Ludovicum Imp. Romam adventare, litanias & jejunium Romanis indixit, ut Deus Principi mentem bonam & reverentiam erga Apostolicæ Sedis auctoritatem donaret. Imperatore autem perveniente Romam, & secus Basilikam Beati Petri degente, cum populus & Clerici Romani inter publicas preces gradus ante Basilicam Beati Petri cœpissent ascendere, satellites Imperatoris in pavidos irruunt, in terram prosternunt, verberibus afficiunt, atque Crucibus ac vexillis confratris fugant. In illo tumultu Crux S. Petro olim a S. Helena oblata, particulam de ligno veræ Crucis continens, confreta, & in cœnum projecta; quam deinde quidam Angli sublatam Thesauri prefecto reddiderunt. Cum hæ turbæ Pontifici, in Palatio Lateranensi moranti, fuissent indicatæ, atque confessim adfuturos, qui in ipsum manus injicerent, ratem concendit, & Tiberi ad Basilicam S. Petri devehitur, ubi biduo nec cibum nec potum sumvit. Interim qui Crucem S. Helenæ fregerat, subito moritur, & Imperator febri corripitur. Quapropter Imperatricem ad Pontificem mittit, cuius fidei iussione Nicolaus ad Imperatorem venit, & omnibus mutuo sermone

com-

compositis Papa ad Lateranense Palatum Sæculum IX.
rediit, Imperator autem Guntharium & A. C. 864.
Theutgaudum, sicut erant, gradu suo de-
positos in Franciam remeare jubet.

Tunc Guntharius desperatione aëtus,
quod se Principis auxilio destitutum vi-
deret, per Hilduinum fratrem suum Cle-
ricum, illum ipsum, quem Lotharius in
Sedem Cameracensem intrudere tenta- *Ann. Bert.*
verat, dictum libellum ad Episcopos in *864.*
Regno Lotharii directum Pontifici mit-
tit, additis mandatis, ut si Papa nolleth
eum recipere, super corpus Beati Petri
jaëtaret. Cumque Papa, ut par erat,
eum accipere recusasset, Hilduinus armis
cinctus, ut ut esset Clericus, Ecclesiam
S. Petri inverecunde intrat cum familia-
ribus Archiepiscopi fratri sui, fustibus
custodes venientem a Confessione S. Pe-
tri arcere conantes depellit, quorum
unus in terram concidit exanimis, Scri-
ptum super Corpus S. Petri jaëtat, seque
cum suis, evaginatis gladiis, e Basilica
proripit. Ludovicus Imperator post
paucos dies Roma exiit, postquam in illa
commoratione Cæsarei complures ædes
diripiissent & incendissent, Ecclesias ali-
quas effregissent, non nullos viros occi-
dissent, fæminas atque etiam Moniales
violassent. Ille Ravennam ivit, ibique
Dominicam Paschæ, quæ illo anno 864.
in diem secundam Aprilis incidebat, ce-
lebravit. H 5 Jam

Sæculum IX.
A. C. 864.

Jam vero Guntharius Coloniam redierat, ubi, Sententia Pontificis insuper habita, in Cœna Domini Missam celebravit, & Sacrum Chrisma confecit. Sed Theutgaudus Trevirensis in Sacram Se- dem reverentior ab omni Ministerio Episcopali abstinuit. Rex vero Lotharius nec Gunthario Sacris operanti adesse, nec cum eo communicare sustinuit, imo Archiepiscopatus Coloniensis possessione dejicit, aliis Episcopis id postulantibus, quibus autem inconsultis eundem Archiepiscopatum Hugoni, Regis Caroli agnato, Ordinatione Subdiacono, & si mores spectarentur, ne quidem bono Christiano, contulit. Unde Guntharius acerime commotus quidquid de thesauro Ecclesiastico in illa civitate residuum fuit, auferens Romam iterum proficiscitur, quos dolos in negotio Theutbergæ & Waldradæ Lotharius ipseque nexuissent, proditurus.

§. XXXIV.

Adventius ad officium reddit.

Ceteri Episcopi ex Regno Lotharii Legatos suos cum Libellis pœnitentiæ ad Papam miserunt, profitentes, quod in illo divertio a Scriptura & Regulis Canonicis deviassent. Lotharius quoque Ratoldum Episcopum Argentoratem misit cum epistolis, in quibus pro more